

НАРЕДБА

за безплатното работно и униформено облекло

(Утвърдена с ПМС № 72 от 30.12.1986 г., обн., ДВ, бр. 8 от 30.01.1987 г., в сила от 1.01.1987 г., изм., бр. 38 от 11.05.1990 г.)

Раздел I

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Предприятията - производители на работно и униформено /облекло:

1. организират производството на работни и униформени облекла по утвърдената им номенклатура;
2. разработват и издават каталожни, проспектни и други информационни материали за работното и униформеното облекло;
3. внедряват съвременна техника и технология в производството на работно и униформено облекло;
4. произвеждат работно и униформено облекло на основата на модели, одобрени от специализиран дизайнерски съвет, в който участвуват представители на Комитета по труда и социалното дело, Министерството на народното здраве и централното ръководство на професионалните съюзи;
5. прилагат при доставката сертификат за сроковете за износване и изискванията за ползуването и поддържането на работното и униформеното облекло.

Чл. 2. Предприятията-потребители с годишните си планове установяват потребностите от работно и униформено облекло и по съответен ред договарят неговото производство.

Чл. 3. (1) Работното облекло е инвентар на предприятието и се отчита като стоково-материална ценност, малоценен и малотраен материал.

(2) Униформеното облекло след получаването му от правоимащите работници се изписва в издръжката на предприятието. За него се води и извънсчетоводна - оперативна, отчетност за срока на подмяната му.

Чл. 4. Загубено, унищожено или повредено работно и униформено облекло преди изтичане на срока за износване не по вина на работника се подменя с ново, което се установява с протокол, съставен от административното ръководство и профкомитета. Когато работното или униформеното облекло е загубено или унищожено по вина на работника, предприятието го снабдява с ново и търси имуществена отговорност за остатъчната стойност на загубеното или унищоженото облекло съгласно Кодекса на труда .

Чл. 5. Компенсация в пари за неизползувано или несвоевременно предоставено работно и униформено облекло не се допуска.

Чл. 6. Право на работно и униформено облекло имат и работещите в обществено-политическите организации в предприятието, чиято дейност е свързана с условията на работа, за която се предвижда предоставяне на работно или униформено облекло.

Раздел II

РАБОТНО ОБЛЕКЛО

Чл. 7. Работно облекло се осигурява на работниците от предприятията от материалната и извънматериалната сфера, когато условията на работа налагат да се запази личното им облекло.

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1990 г.) Управителните съвети на фирмите и колективните органи за управление на другите организации определят списъците на работниците по длъжности и професии, които имат право на безплатно работно облекло, както и вида, модела, материята, цвета, отличителните знаци и сроковете за износването му.

Чл. 9. Списъкът по предходния член се съставя от административното ръководство съгласувано с профкомитета (профсъвета) на предприятието и се утвърждава от стопанския съвет и профкомитета.

Чл. 10. При съставянето на списъците по предприятия се вземат предвид сроковете по чл. 1, т. 5 .

Чл. 11. Средствата за работно облекло са за сметка на издръжката на производството или съответната друга дейност.

Чл. 12. (1) Работното облекло се дава безплатно в готов вид, означава се със знака на предприятието и се ползува само през време на работа. Срокът за износване започва да тече от деня, в който то се зачислява на работника.

(2) Работното облекло се предоставя на работника най-късно 3 дни след постъпването му на работа.

Чл. 13. Административното ръководство осигурява необходимите гардероби, шкафове или подходящи помещения за съхраняване на личното и работното облекло на работниците. Изпирането и възстановяването на работното облекло се извършват от предприятието и за негова сметка.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1990 г.) Работното облекло след изтичане на срока за износване не подлежи на връщане.

Чл. 15. При прекратяване на трудовото правоотношение работниците връщат на предприятието зачисленото им работно облекло. Работниците, които не върнат работното облекло, заплащат стойността за срока на доизносването му.

Раздел III

УНИФОРМЕНО ОБЛЕКЛО

Чл. 16. (1) Униформеното облекло се дава на работници, за които при изпълнение на служебните задължения се налага отличаването им от останалото население.

(2) На работниците, които служебно участват в международни или вътрешни панаири или изложби, се осигурява представително облекло, ако извършваната работа налага това. След завършване на панаира или изложбата работниците, ако желаят, могат да закупят облеклото с 30 на сто намаление на стойността му.

(3) Носенето на униформеното облекло е задължително при изпълнение на служебните задължения.

Чл. 17. Списъците на длъжностите, за които се дава униформено облекло, материята по утвърдена от производителите номенклатура, цветът, моделът и отличителните знаци се одобряват от ръководствата на съответните министерства, други ведомства, организации и изпълнителните комитети на окръжните народни съвети съгласувано с централния комитет на съответния отраслов профсъюз.

Чл. 18. Материята, цветът, моделът и отличителните знаци за служителите и сътрудниците от въоръжената и невъоръжената охрана се определят от Министерството на вътрешните работи съгласувано с централното ръководство на професионалните съюзи.

Чл. 19. (1) За работниците, които непосредствено участват в производството и експлоатацията, се определя срок за износване на униформеното облекло съгласно приложението.

(2) За останалите работници срокът за износване по предходната алинея се увеличава с 1 година с изключение на срока за износване на обувките.

Чл. 20. Предприятията предоставят на правоимащите работници униформено облекло в срок до 3 месеца от датата на постъпването им на работа.

Чл. 21. Когато трудовото правоотношение е за непълно работно време, съответно се увеличава и срокът за износване на униформеното облекло.

Чл. 22. Срокът за износване на униформеното облекло започва да тече от датата на получаването му. Този срок тече и през време на отпуск, но не повече от 3 месеца в 1

календарна година. Ново облекло се дава, след като работникът се върне на работа и ако е изтекъл срокът на предоставеното му по-рано униформено облекло.

Чл. 23. Униформеното облекло, срокът за износването на което е изтекъл, не подлежи на връщане.

Чл. 24. На работници със срочен трудов договор по чл. 68, т. 1, 2 и 3 от Кодекса на труда (КТ) , както и на доброволните сътрудници, заети с охраната и противопожарното състояние на обектите, които се назначават или заместват за не по-малко от 10 месеца, се полага униформено облекло. След изтичане на срока униформеното облекло им се предоставя, ако го желаят срещу заплащане на 50 на сто от стойността му за срока на доизносване.

Чл. 25. (1) При прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 325, т. 9 и 11 , чл. 327, т. 1, 2 и 3 , чл. 328, т. 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9 и 10 и чл. 338, ал. 2 КТ облеклото не се връща и не се заплаща за недоизносената част.

(2) При прекратяване на трудовото правоотношение по чл. 330, ал. 1 и ал. 2, т. 1, 2, 3, 4 и 6 и чл. 338, ал. 1 КТ облеклото не се връща, а се заплаща стойността му за срока на доизносването.

(3) В останалите случаи на прекратяване на трудовото правоотношение работникът може да задържи облеклото, като заплати стойността за срока на доизносването, ако предприятието е съгласно да му го предостави.

(4) При преминаване на работник, ползващ униформено облекло, на работа в друго предприятие на длъжност, за която се предвижда носене на такова облекло, ново облекло не се дава, а срокът за износване продължава да тече.

(5) В случаите, когато работникът не използва предоставеното му униформено облекло по предназначение, а има право да го доизносва, е длъжен да премахне отличителните му знаци.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Тази наредба се издава на основание чл. 296 от Кодекса на труда и влиза в сила от 1 януари 1987 г.

§ 2. Тази наредба отменя Постановление № 28 на Министерския съвет от 1983 г. (ДВ, бр. 62 от 1983 г.) и Наредбата за работното и униформеното облекло (обн., ДВ, бр. 92 от 1983 г.; попр., бр. 95 от 1983 г.).

§ 3. (Изм. - ДВ, бр. 38 от 1990 г.) Указания за решаване на възникнали въпроси по прилагането на наредбата се дават от Комитета по труда и социалното осигуряване, а за униформеното облекло - съгласувано с Министерството на финансите.

§ 4. (Нов - ДВ, бр. 38 от 1990 г.) Стойността на работното и униформеното облекло не се облага с данък върху общия доход.

Срок за износване на униформеното облекло със
съответните отличителни знаци от работниците,
които непосредствено участват в производството
и експлоатацията

1. Балтон (шинел) за ръководния състав 4 години
2. Балтон (шинел) за средния и редовия състав 3 „
3. Шлифер (където е необходимо) 4 „
4. Костюм зимен - сако (куртка) и панталона (поли) 2 2 „
5. Костюм летен - сако (куртка) и панталона (поли) 2 2 „
6. Яке - за средния и редовия състав (където е необходимо) 2 „
7. Фуражка или барета (зимна) 2 „
8. Фуражка или барета (лятна) 2 „
9. Риза или блуза (зимна) - 2 броя за 1 година
10. Риза или блуза (лятна) - 2 броя за 1 година
11. Вратовръзка (за мъже и жени), където е необходимо 1 година
12. Обувки половинки мъжки (дамски) 12 месеца
13. Бели обувки на работниците от водния транспорт и океанския риболов, които получават и бяло униформено облекло 12 „
14. Цели обувки (вместо половинки) за работещите на открито 18 „